

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce: **Ing. V. N.**, bytem Ch., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 21.12.2016 proti rozhodnutí žalované ze dne 1.11.2016 č.j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 1.11.2016 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 21.6.2016 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 21.12.2016 s připojenou kopií napadeného i předcházejícího rozhodnutí se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 1.11.2016, s nímž nesouhlasil, neboť dle něho jeho zdravotní stav, který stručně popsal, odpovídá invaliditě třetího stupně, protože se nezlepšil ani nestabilizoval, proto požadoval nové posouzení zdravotního stavu; závěrem navrhl zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 1.11.2016 a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.

*Napadeným rozhodnutím ze dne 1.11.2016 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 21.6.2016, kterým mu byl snížen stupeň invalidity a výše invalidního důchodu podle § 56 odst. 1 písm. d) a § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), tak, že ode dne 8.7.2016 namísto invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně mu náleží invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně, neboť*

podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Cheb ze dne 9.6.2016 je žalobce invalidní pro invaliditu druhého stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 50%, invalidní důchod nyní činí 8.438,-Kč měsíčně. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 1.11.2016 žalovaná zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě ze dne 12.10.2016 bylo lékařem ČSSZ zjištěno, že žalobce je nadále invalidní pouze pro *invaliditu druhého stupně*, neboť rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole II., odd. A, položce 1d) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o *posuzování invalidity* (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 50-65%, a žalobci byla přiznána dolní hranice vymezeného rozpětí, tj. 50%, a tato míra poklesu dle § 4 citované vyhlášky nebyla změněna.

Z obsahu vyžádaného *posudkového spisu* Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Sokolov *vedeného ohledně žalobce* a v něm založeného *záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 9.6.2016* a *záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 12.10.2016* soud zjistil, že žalobce byl nadále uznán pouze invalidní pro invaliditu druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole II., odd. A, položce 1d) přílohy vyhlášky, pro které mu byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 50%, která ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna (*datum změny invalidity: 9.6.2016*).

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 16.1.2017 navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise či PK MPSV**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o *organizaci a provádění sociálního zabezpečení*, setrvala na svém rozhodnutí ze dne 1.11.2016 a navrhla zamítnutí žaloby. Z *dávkového spisu* vedeného žalovanou ohledně žalobce soud zjistil, že napadené rozhodnutí ze dne 1.11.2016 mu bylo doručeno dne 4.11.2016.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován v prodloužené lhůtě po jednání konaném dne 18.5.2017 za účasti odborného lékaře z oboru onkologie i žalobce, v jehož závěru komise uvedla, že *k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobce byl invalidní* dle § 39 odst. 1 zákona, *šlo o invaliditu třetího stupně* dle § 39 odst. 2 písm. c) zákona, když šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 70%. PK MPSV konstatovala, že dle doložené zdravotní dokumentace a vyšetření onkologem při jednání komise se jedná u žalobce o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je chondrosarkom měkké tkáně pod lopatkou vpravo diagnostikovaný v únoru 2008, provedena excize a pro recidivu reexcize nádoru, poté opakované plastické operace; v 08/2009 byla prokázána metastáza v pravé plíci, provedena pravostranná pneumonektomie a následně do 10/2010 byla podána

chemoterapie doxorubicinem. Žalobce je trvale dispenzarizován na onkologii, nyní bez prokázané recidivy tumoru; dle scintigrafie je zvýšená aktivita v distální třetině diafýzy levého femuru, nález dle poslední kontroly je s mírnou progresí, suspektní jen degenerativní změny. Aktuálně je onkologické onemocnění bez známek recidivy, avšak projevují se již známky chronické kardiotoxicity po prodělané chemoterapii antracyklinem se sníženou výkonností srdce a i když je doložené vyšetření kardiologické po datu napadeného rozhodnutí, je nepochybné, že tento stav existoval i k tomuto datu s ohledem na krátký časový odstup vyšetření a vzhledem k tomu, že se nejedná o náhlé akutní postižení. Chronická kardiotoxicita antracyklinů se objevuje více let po ukončení léčby, u žalobce jsou známky kardiotoxicity při kardiologickém vyšetření již nepochybné, i při nízké zátěži, dochází k prudkému nárůstu TK a komorovým extrasystolám. PK MPSV proto po vyhodnocení lékařských nálezů hodnotila míru poklesu pracovní schopnosti shodně s posouzením lékařem OSSZ a ČSSZ podle kapitoly II, oddílu A, položky 1d) přílohy vyhlášky horní hranicí procentního rozpětí, tj. 65%, když dlouhodobě není prokázána recidiva tumoru, onkologické onemocnění je v remisi a tuto míru poklesu zvýšila ve smyslu § 3 (odst. 1) citované vyhlášky o 5% pro pozdní známky chronické kardiotoxicity po léčbě antracyklinem se sníženou srdeční výkonností na celkových 70%. Jedná se tedy o pokračování invalidity třetího stupně od 24.5.2010, kontrolní lékařská prohlídka vzhledem k věku a zdravotnímu stavu dle komise není účelná. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobci a žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Pro úplnost krajský soud dodává, že **dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky** v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení byly v této věci shledány, jak uvedeno shora.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (*soudní řád správní, dále jen s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno

rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen **správní orgán**). Dle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je pro soud rozhodující skutkový a právní stav, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 1.11.2016, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobce se podanou žalobou domáhal ponechání invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 18.5.2017 má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byl žalobce nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně, proto je **žaloba podaná důvodně**, a **soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 1.11.2016 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 21.6.2016 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení** (výrok I. rozsudku) pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce, neboť správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle posudku PK MPSV je žalobce nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně (od 24.5.2010), neboť míra poklesu pracovní schopnosti odpovídá 70%. Předmětný nedostatek byl způsoben zejména při vypracování podkladového rozhodnutí příslušnou OSSZ Cheb a poté ČSSZ (50% poklesu pracovní schopnosti), kdy byl žalobce uznán invalidní pouze pro invaliditu druhého stupně (změna stupně invalidity dnem jednání OSSZ, tj. 9.6.2016), jak shora uvedeno.

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobce je nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně a to od 24.5.2010 v souvislosti s dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), proto žalovaná vydá nové rozhodnutí o tom, že se změnily skutečnosti rozhodné pro výši důchodu, neboť žalobce je nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně, tudíž od 9.6.2016 (snížení výše invalidního důchodu od 8.7.2016) nedošlo ke změně stupně invalidity z třetího na druhý stupeň, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 134/2016-40 ze dne 19.7.2017, neboť rozhodnutí o snížení invalidního důchodu by žalovaná nevydala v případě zjištění, že žalobce je nadále

invalidní pro invaliditu třetího stupně již na základě posouzení OSSZ Cheb či by žalobci plně vyhověla v řízení o jeho námitkách uplatněných proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 21.6.2016.

O náhradě nákladů řízení (*výrok II. rozsudku*) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce nepožadoval žádné náklady tohoto řízení, proto bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení : Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

V Plzni dne 19. července 2017

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně